

Skarga wniesiona w dniu 5 kwietnia 2019 r. — BD/Komisja**(Sprawa T-205/19)**

(2019/C 213/47)

*Język postępowania: niemiecki***Strony***Strona skarżąca:* BD (przedstawiciele: F. Wagner i N. Voß, adwokaci)*Strona pozwana:* Komisja Europejska**Żądania**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) z dnia 28 maja 2018 r. notyfikowanej jako dokument nr C(2018) (Dz.U. 2019, L 14, s. 1) w odniesieniu do lat 2012 i 2013;
- tytułem ewentualnym, stwierdzenie w odniesieniu do skarżącej nieważności decyzji SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) z dnia 28 maja 2018 r. notyfikowanej jako dokument nr C(2018) (Dz.U. 2019, L 14, s. 1) w odniesieniu do lat 2012 i 2013;
- tytułem w dalszej kolejności ewentualnym, stwierdzenie nieważności decyzji SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) z dnia 28 maja 2018 r. notyfikowanej jako dokument C(2018) w zakresie, w jakim nakazuje ona, w odniesieniu do lat 2012 i 2013, odzyskanie ponad 20 % opublikowanych opłat za użytkowanie sieci od dużych odbiorców energii elektrycznej, których roczne zużycie wynosi co najmniej godzin, odzyskanie ponad 15 % opublikowanych opłat za użytkowanie sieci od dużych odbiorców energii elektrycznej, których roczne zużycie wynosi co najmniej godzin, oraz odzyskanie ponad 10 % opublikowanych opłat za użytkowanie sieci od dużych odbiorców energii elektrycznej, których roczne zużycie wynosi co najmniej godzin;
- tytułem w ostatniej kolejności ewentualnym, stwierdzenie w odniesieniu do skarżącej nieważności decyzji SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) z dnia 28 maja 2018 r. notyfikowanej jako dokument nr C(2018) w zakresie, w jakim nakazuje ona odzyskanie ponad 20 % opublikowanych opłat za użytkowanie sieci od dużych odbiorców energii elektrycznej, których roczne zużycie wynosi co najmniej godzin, oraz;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania, w tym kosztami obsługi prawnej i podróży.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi następujące zarzuty

1. Błędne uznanie, że istnieje pomoc państwa w rozumieniu art. 107 ust.1 TFUE

W ramach zarzutu pierwszego strona skarżąca podnosi, że pozwana naruszyła prawo, uznając podczas badania spornych zwolnień z opłaty za użytkowanie sieci, że zostały zaangażowane zasoby państwowe.

Ponadto podczas badania kryterium selektywności układ odniesienia został określony w sposób nieprawidłowy i niekompletny.

Skarżąca podnosi ponadto, że ze względu na niekompletność określonego układu odniesienia pozwana uchybiła obowiązkowi uzasadnienia ciążącemu na niej na mocy art. 296 akapit drugi TFUE.

2. Naruszenie zasady równego traktowania

W ramach zarzutu drugiego strona skarżąca podnosi, że decyzja strony pozwanej zobowiązuje do wnoszenia dodatkowych opłat jedynie dużych odbiorców, którzy w latach 2012 i 2013 byli całkowicie zwolnieni z opłat za użytkowanie sieci. Wskazanych odbiorców potraktowano zatem odmiennie i mniej korzystnie, bez uzasadnienia, niż tych dużych odbiorców, którzy w tym samym okresie korzystali z ryczałtowych obniżek opłat za użytkowanie sieci i których nie zobowiązano do wniesienia żadnych dopłat.

W odniesieniu do naruszenia zasady równego traktowania skarżąca zarzuca pozwanej również uchybienie obowiązkowi uzasadnienia ciążącemu na niej na mocy art. 296 akapit drugi TFUE oraz art. 41 ust. 2 lit. c) Karty praw podstawowych Unii Europejskiej. To naruszenie zasady równego traktowania jest ponadto jej zdaniem sprzeczne z zasadą niedyskryminacji wynikającą z art. 32 ust. 1 dyrektywy 2009/72/WE⁽¹⁾.

3. Naruszenie zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań

W ramach zarzutu trzeciego strona skarżąca utrzymuje, że ze względu na charakterystyczne dla niej okoliczności mogła ona oczekiwać, że w dalszym ciągu będzie korzystać z przyznanej jej specjalnej opłaty za użytkowanie sieci.

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/72/WE z dnia 13 lipca 2009 r. dotycząca wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej i uchylająca dyrektywę 2003/54/WE (Dz.U. L 211 z 14.8.2009 r., s. 55).

Skarga wniesiona w dniu 5 kwietnia 2019 r. — Società Agricola Tenuta di Rimale i in./Komisja Europejska

(Sprawa T-201/19)

(2019/C 213/48)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Società Agricola Tenuta di Rimale (Fidenza, Włochy) i dziewięciu innych skarżących (przedstawiciele: M. Libertini, A. Scognamiglio i M. Spolidoro, avvocati)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o stwierdzenie nieważności zaskarżonego pisma pozwanej i zobowiązanie Komisji do ponownego zbadania zarzutów zawartych w złożonej do niej skardze. Badanie to powinno zostać dokonane w oparciu o odmienną i bardziej prawidłową wykładnię art. 150 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiającego wspólną organizację rynków produktów rolnych⁽¹⁾, i o dogłębniesze zbadanie sprawy, które ujawni brak logiki i niespójność argumentów podnoszonych przez Consorzio w celu potwierdzenia na czas nieoznaczony dyskryminującej i nieuzasadnionej regulacji podaży mleka do produkcji sera o chronionej nazwie pochodzenia Parmigiano Reggiano.